

Regionų komiteto nuomonė dėl Komisijos komunikato „Sustiprinta partnerystė atokiausiems regionams“

(2005/C 71/10)

REGIONŲ KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Sustiprinta partnerystė atokiausiems regionams“, KOM(2004) 343 galutinis;

atsižvelgdamas į Europos Komisijos 2004 m. gegužės 27 d. sprendimą su juo konsultuotis pagal Europos Bendrijos steigimo sutarties 265 straipsnio 1 dalį;

atsižvelgdamas į Biuro 2004 m. vasario 10 d. sprendimą įgalinti Teritorinės sanglaudos politikos komisiją parengti nuomonę šiuo klausimu;

atsižvelgdamas į EB sutarties 299 straipsnio 2 dalį;

atsižvelgdamas į Sutarties dėl Konstitucijos projekto III-330 ir 56 (3) (a) straipsnius;

atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl 299 straipsnio 2 dalies taikymo priemonių „Atokiausi Europos Sąjungos regionai“⁽¹⁾;

atsižvelgdamas į savo nuomonę (CdR 440/2000 fin) dėl „Atokiausių regionų problemų ir 299 straipsnio taikymo“⁽²⁾;

atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 21 - 22 d. Sevilijos ir 2004 m. birželio 17 - 18 d. Briuselio Europos Vadovų Tarybų išvadas;

atsižvelgdamas į bendrąjį Ispanijos, Prancūzijos, Portugalijos ir septynių atokiausių regionų 2003 m. birželio 2 d. memorandumą;

atsižvelgdamas į 2004 m. rugsėjo 2 d. Ponta Delgados, 2003 m. spalio 30 d. Martinikos, 2002 m. spalio 15 d. La Palmos, 2001 m. rugsėjo 25 d. Lanzarotės ir 2000 m. kovo 30 d. Funchalio prezidentų konferencijų baigiamąsias deklaracijas; 1 pak.

atsižvelgdamas į Europos Parlamento rezoliuciją dėl Komisijos komunikato dėl Trečiosios ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaitos⁽³⁾;

atsižvelgdamas į savo nuomonę dėl Trečiosios ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaitos (CdR 120/2004 fin)⁽⁴⁾;

atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl 299 straipsnio 2 dalies taikymo priemonių „Atokiausi Europos Sąjungos regionai“ (KOM (2000) 147 galutinis, 2000 m. kovo 13d.)

atsižvelgdamas Europos Komisijos ataskaitą „Sustiprinta partnerystė atokiausiems regionams: rezultatai ir perspektyvos“, SEC(2004) 1030 galutinis;

atsižvelgdamas į savo nuomonės projektą (CdR 61/2004 rev. 1), kurį 2004 m. rugsėjo 24 d. patvirtino Teritorinės sanglaudos politikos komisija (pranešėjas– **p. Adan MARIN MENIS**, Kanarų salų regioninės vyriausybės pirmininkas (ES/ELDRP);

(¹) KOM(2000) 147 galutinis, kovo 13 d.

(²) OL C 144 2001 5 16, 11 psl.

(³) EP tekstą patvirtino 2004 4 22

(⁴) RK nuomonę priėmė 2004 6 17

Kadangi:

- 1) Septyni atokiausi regionai – Azorų, Kanarų, Gvadelupos, Gvianos, Madeiros, Martinikos ir Reuniono salos – yra pilnateisės Europos Sąjungos narės ir tuo pat metu dėl savo unikalių ir išskirtinų padėties skiriasi nuo kitų Bendrijos regionų;
- 2) Dėl tokios padėties šie regionai susiduria su ilgalaikėmis susikaupusiomis kliūtimis, ypač dideliu atokumu, teritorijos mažumu, neįvairiu gamybos sektoriumi, o tai yra šių regionų izoliacijos ir pažeidžiamumo priežastys, kaip tai pripažįstama EB sutarties 299 straipsnio 2 dalyje;
- 3) Dėl to atsiranda per dideli kaštai ir ypatingi šių regionų ekonominio augimo, konvergencijos bei ekonomikos tvarumo sunkumai, kurie trukdo pilnai dalyvauti aktyvioje vidaus rinkoje, jau nekalbant apie tai, kad taip ribojamos regionų gyventojų galimybės ir mažėja jų įmonių konkurencingumas;
- 4) Dėl savo geografinės padėties atokiausi regionai galėtų tapti strateginiais Europos taškais, stiprinant Europos Sąjungos vaidmenį pasaulio lygiu;
- 5) Tokie regionų požymiai visiškai pateisina ypatingų priemonių taikymą įgyvendinant Bendrijos politiką, kuria siekiama atsižvelgti į specifinius regionų poreikius ir skatinti savarankišką jų vystymosi potencialą;
- 6) Dėl šių priežasčių reikia remti atokiausių regionų ir jų nacionalinės valdžios institucijų požiūrį, pagal kurį regionams būtų taikoma bendra nuosekli strategija, ir kuriai įgyvendinti būtų skirtos būtinos priemonės, ir tai turi atsispindėti tikroje Bendrijos politikoje, skirtoje atokiausiems regionams;

savo 57-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2004 m. lapkričio 17-18 d. (lapkričio 18 d. posėdis), priėmė šią nuomonę:

1. Regionų komiteto pastabos

— atsižvelgti į atokiausiems regionams būdingą geografinę aplinką prekybos ir bendradarbiavimo politikos, bei sutarčių su kaimyninėmis šalimis srityse;

Specialūs veiksmai atokiausiems regionams: iš esmės, rezultatai teigiami, tačiau dar reikia daug ką padaryti

REGIONŲ KOMITETAS

1.1 **džiaugiasi**, kad 1986 m. Europos Komisija ėmėsi iniciatyvos parengti nuostatas, kurios būtų pritaikytos Bendrijos teisei ir bendrai politikai šiuose regionuose įgyvendinti pagal POSEI programas (programos, skirtos specifinėms atokiausių regionų problemoms spręsti);

1.2 **primena**, kad specialaus Europos Sąjungos atokiausių regionų specifikai pritaikyto straipsnio, tai yra 299 straipsnio 2 dalies, įtraukimas į sutartį buvo atsakas į keletą konkrečių tikslų:

— pabrėžti atokiausių regionų unikalumą ir būtinybę į tai atsižvelgti visose ES politikose, ypač ir toliau jiems skiriant prioritetinę paramą pagal struktūrinę ekonominę ir socialinę sanglaudos politiką;

— pritaikyti Bendrijos politikas regioninėms realijoms, diegiant specialias priemones ir numatant specifines sąlygas sutarčiai taikyti, jei jos yra būtinos regionų vystymuisi skatinti;

1.3 **mano**, kad šie tikslai tebėra aktualūs bei toli gražu nepasiekti, todėl Europos Sąjunga privalo tęsti veiksmus šia kryptimi – tai liudija ir konstitucinis atokiausių regionų statuso įtvirtinimas apibrėžiant jį Sutarties dėl Konstitucijos Europai projekto III-330 straipsnyje;

1.4 todėl **primena**, kas Komitetas pritarė Europos Komisijos 2000 m. kovo 14 d. patvirtintos ataskaitos dėl sutarties 299 straipsnio 2 dalies taikymo priemonėms – jos tikslas buvo pabrėžti „kokybinį postūmį“ strategijoje, taikomoje atokiausiems regionams, bei pradėti naują etapą, kuris taptų esminis apibrėžiant bendrą nuoseklią strategiją bei siekiant darnaus šių regionų vystymosi;

1.5 iš esmės teigiamai **vertina** priemones, patvirtintas taikant minėtą 2000 m. kovo 14 d. ataskaitą; vis dėlto **mano**, kad išsiplėtusi Europos Sąjunga dabar yra lemtingame integracijos procesui etape bei susiduria su keliais svarbiais iššūkiais, dėl kurių reikia planuoti esminius pakeitimus institucijose, Bendrijos politikoje ir Europos ekonomikoje;

1.6 **mano**, kad, nepaisant paminėtų teigiamų aspektų, tokie pokyčiai rodo, jog būtina išplėsti dabartinį metodą ir patobulinti Bendrijos politiką atokiausiems rajonams, kad naujame Europos kontekste būtų priimtos jiems tinkančios nuostatos, garantuosiančios šiems regionams visapusišką dalyvavimą naujojoje Europoje;

1.7 šiuo klausimu **dėkoja** Europos Vadovų Tarybai už tai, kad ji per visą savo veiklos laiką atsižvelgė į atokiausių Bendrijos regionų dimensiją ir ją gynė; primena, kad 2002 m. birželio mėn. Sevilijos Europos Vadovų Tarybos išvadose buvo pabrėžta būtinybė pagerinti sutarties 299 straipsnio 2 dalies taikymą ir pateikti atitinkamus pasiūlymus, kad būtų atsižvelgta į specifinius atokiausių regionų poreikius įvairiose bendrose politikos srityse, pavyzdžiui, transporto politikos ir kai kurių šių politikos krypčių, ypač regioninės, reformos srityje; be kita ko, pabrėžia Komisijos išsipareigojimą pristatyti naują ataskaitą apie šiuos regionus, kuri remtųsi bendru nuosekliu požiūriu į jų ypatumus bei ten taikytinas priemones;

1.8 **džiaugiasi** dėl 2004 m. gegužės 26 d. Komisijos priimto komunikato „Sustiprinta partnerystė atokiausiems regionams“ bei 2004 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos ataskaitos „Sustiprinta partnerystė atokiausiems regionams: rezultatai ir perspektyvos“; konstatuoja, kad Europos Sąjunga nori patenkinti specifinius regionų poreikius ir ypač pripažinti atokiausių regionų unikalumą, o tai visiškai pateisina specifinius, įvairių Bendrijos politikos krypčių taikomus veiksmus.

Kuriant bendrą ir nuoseklią strategiją atokiausiems regionams

REGIONŲ KOMITETAS

1.9 visų pirma **sveikina** Europos Komisiją dėl jos pasiūlymo stiprinti bendradarbiavimo ryšius su atokiausiais regionais ir dėl Pirmininkų konferencijos, kuri liudija Komisijos valią į Bendrijos kūrimo procesą integruoti regioninę dimensiją;

1.10 **konstatuoja** Komisijos pažangą dėl sudėtingos atokiausių regionų problematikos suvokimo; pritaria Komisijos teiginiui, kad atokiausiuose regionuose vis dar egzistuoja ribojantys faktoriai plėtros bei integracijos srityse, kur padėtis kitokia nei kituose Europos regionuose, ir, kad Bendrijos tam tikros politikos kryptys, sukurtos bendrai vertinant visą ES ir neatsižvelgiant į regionų specifinius aspektus, neatitinka jų poreikių;

1.11 **pastebi**, kad Europos integracijos pagrindą, be kitų dalykų, sudaro visų Europos Sąjungos regionų įvairovės ir specifinių sąlygų paisyimas, kuris būtinas siekiant kuo didesnės pažangos visoje Sąjungoje. Komitetas ypač remtų strategiją,

skirtą nepalankioje geografinėje padėtyje esantiems regionams, kuri būtų orientuota į specifinius jų bruožus ir tinkamus instrumentus toms problemoms spręsti;

1.12 teigiamai **vertina** Komisijos apibrėžtus tris veiksmų prioritetus – konkurencingumą, prieigą bei kitų ribojančių faktorių kompensavimą ir regioninę integraciją. Tai bus Bendrijos ekonominio augimo ir atokiausių regionų konvergencijos strategijos pagrindas;

1.13 **palaiko** Europos Komisijos ketinimą patobulinti atokiausių regionų papildomų išlaidų nustatymą bei įvertinimą, siekiant geriau spręsti visus sunkumus, kurie atsiranda dėl jų geografinės padėties;

1.14 **vis dėlto pastebi**, kad Komisija tik iš dalies įgyvendina Sevilijos Europos Vadovų Tarybos įgaliojimą bei iš dalies patenkina poreikius, kuriuos išreiškė regionai ir jų valstybės narės;

1.15 ypač **pabrėžia**, kad po to, kai Komisija identifikavo problemas, nebuvo parengta tikra horizontali strategija atokiausiems regionams, kuri nukreiptų visas Bendrijos politikos sritis ir sutelktų jų išteklius tam, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į išskirtinę šių regionų situaciją;

1.16 **apgailestauja**, kad, nepaisant Europos Komisijos išreikštos valios įgyvendinti anksčiau nurodytus prioritetus pagal sanglaudos politiką bei kitas Bendrijos politikos kryptis, Komisija nepakankamai jose patikslina priemones, kurias ketina sutelkti, ir taip šis klausimas tampa priklausomu nuo vėlesnių sprendimų ir naujų tyrimų;

1.17 **konstatuoja**, kad Europos Komisija atokiausiems regionams pasiūlė taikyti bendrąsias sanglaudos politikos nuostatas, jas derinti su kuriamais dviem specialiais instrumentais, ypač su atokiausiems regionams būdingų ribojančių faktorių kompensavimo programa ir „Grand voisinage“ veiksmų planu;

1.18 **teigiamai vertina** specialių anksčiau minėtų instrumentų, kurie yra skirti atokiausiems regionams ir kuriais siekiama išspręsti sunkumus, kylančius dėl jų ypatingos situacijos, sukūrimą; **vis dėlto konstatuoja**, kad trūksta konkretumo dėl lėšų, skirtų tikslai šiems instrumentams;

1.19 **apgailestauja**, kad Komisija nenusprendė įtraukti visų šių regionų į būsimą konvergencijos tikslą, ir **dar kartą pabrėžia**, kad automatiškas įtraukimas į šį tikslą yra tinkamiausias kelias struktūrinėms problemoms, kylančioms dėl regionų atokumo, išspręsti bei užtikrinti vienodą priemonių taikymą šiems regionams;

1.20 **pabrėžia**, kad nepalankios atokiausių regionų sąlygos yra nuolatinio pobūdžio ir bendros visiems šiems regionams, nesvarbu, koks juose būtų pajamų dydis, bei primena, kad atokiausių regionų problematika negali apsiriboti vien pajamų klausimu, nes ji yra susijusi su sudėtinga struktūrine situacija, kuri turi esminės įtakos šių regionų piliečiams ir įmonių konkurencingumui;

1.21 **konstatuoja**, kad visi atokiausi regionai, įskaitant ir tuos, kurių BVP siekia 75 % Bendrijos vidurkio, vis dar susiduria su bazinės infrastruktūros trūkumu bei yra blogesnėje padėtyje dėl konvergencijos ir konkurencingumo sąlygų, kurios, beje, yra būtinos Lisabonos strategijos ir Geteborgo tikslams įgyvendinti; **mano**, kad šie regionai niekada negalės tęsti konvergencijos proceso, jei po 2006 m. nebus Europos regioninės politikos tęstinumo ir nebus bendrųjų nuostatų, pritaikytų regionų išskirtiniams ypatumams;

1.22 **atkreipia dėmesį**, kad labai didelė dalis atokiausių regionų ekonominio augimo, gamybos įvairinimo bei didinimo galimybių yra sutelkta keliose tradicinėse gamybos šakose, kuriose regionai turi neabejotinų pranašumų, taip pat turizmo ir kitos alternatyvios gamybos srityje; dėl šios priežasties **mano**, kad šiuos veiksmus reikia remti vadovaujantis efektyvia atokiausių regionų modernizavimo, naujovių ir vystymo strategija;

1.23 **džiaugiasi**, kad pagal naujas „Europos teritorinio bendradarbiavimo“ programas atokiausiuose regionuose gali būti vykdomas ne tik nacionalinis bendradarbiavimas, bet ir tarpvalstybinis bendradarbiavimas; **mano**, kad toks regionų įtraukimas į programas yra būtinas, siekiant atokiausias teritorijas integruoti į jų geografinę aplinką, kaip tai pripažįsta pati Komisija;

1.24 labai teigiamai **vertina** tai, kad buvo pabrėžta, koks svarbus yra santykių tarp atokiausių regionų ir gretimų trečiųjų šalių stiprinimas, bei „Grand voisinage“ veiksmų plano sukūrimas, siekiant paskatinti ekonominio augimo bei ekonominės, socialinės ir kultūrinės integracijos erdvės ties atitinkamomis ES sienomis atsiradimą, tačiau tuo pat metu apgailestauja, kad trūksta tikslumo dėl šiam planui skiriamų finansinių priemonių;

1.25 **mano**, kad kaimynystės politikos atokiausiems regionams įgyvendinimui būtina mobilizuoti pakankamai finansinių priemonių, jei norima, kad šie regionai efektyviai vaidintų jiems tenkantį aktyvių ES pasienio regionų vaidmenį bei remtų Bendrijos veiksmus kovoje su skurdu, ginant demokratines vertybes ir laikantis žmogaus teisių bei teisinės valstybės principų kaimyninėse šalyse;

1.26 **vis dėlto mano**, kad, norint pasiekti šiuos tikslus, būtinas efektyvus ir nuoseklus koordinavimas su ES užsienio politikos bei bendradarbiavimo plėtros srityje instrumentais, ypač su Kotonu susitarimo nuostatomis, MEDA ir ALA programomis, taip pat visomis Bendrijos iniciatyvomis ir programomis, kurios ateityje bus įgyvendintos bendradarbiaujant su šiais pasaulio regionais;

1.27 **džiaugiasi** dėl Komisijos ketinimo atlikti išsamią bendros svarbos paslaugų teikimo atokiausiuose regionuose analizę ir sudarydama darbo grupę pateikti atitinkamus pasiūlymus;

1.28 teigiamai **vertina** Komisijos ketinimą atsižvelgti į atokiausių regionų specifiką valstybės paramos srityje;

1.29 **teigia**, kad valstybės paramą reglamentuojantys teisės aktai, parengti kaip vidaus rinkos veikimo instrumentas ir garantas, negali būti taikomi jų nesiejant su šių regionų įmonėms suteikta parama, nes, kaip tai pripažįsta pati Komisija, pastarosios pilnai nepasinaudoja bendros rinkos privalumais;

1.30 **apgailestauja**, kad dėl to Komisija nusprendė neįtraukti visų atokiausių regionų, įskaitant ir tuos, kurių BVP yra didesnis negu 75 % Bendrijos vidurkio, į 87 straipsnio 3 dalies a) punktą, nes tai būtų buvęs pats tinkamiausias struktūrinių šių atokiausių regionų problemų, sprendimas, kuris taip pat būtų leidęs išsaugoti veiksmų vieningumą šiuose regionuose;

1.31 šiuo klausimu **mano**, kad atokiausių regionų įtraukimas į Sutarties dėl Konstitucijos Europai naujo 56 straipsnio 3 dalies a) punktą, buvusį 87 straipsnio 3 dalies a) punktą, aiškiai liudija Europos įstatymų leidėjo ketinimus ir **ragina** Komisiją, atsižvelgiant į teisės užtikrinimą, peržiūrėti savo derybinę poziciją dėl gairių paramos regionams srityje bei papildyti pasiūlymą į šią kategoriją įtraukiant visus atokiausius regionus;

1.32 taip pat **mano**, kad paramos numatomas padidinimas 10 procentinių taškų turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į Komisijos teikiamus pasiūlymus peržiūrėti regioninės paramos gaires, siekiant apibrėžti, ar ji yra pakankama investicijų šiuose regionuose rėmimo politikai užtikrinti;

1.33 **mano**, kad, atsižvelgiant į ankstesnes pastabas, Europos Komisija ne visiškai patenkina lūkesčius dėl bendro ir nuoseklaus metodo, kurį Sevilijos Europos Vadovų Taryba ją aktyviai ragino pasirinkti;

1.34 šiuo klausimu **mano**, kad Komisijos siūlomas metodas, turėjęs būti žingsnis į priekį kuriant Bendrijos politiką atokiausiems regionams, kuri būtų labiau pritaikyta šių regionų išskirtinei padėčiai atitinkančių nuolatinių priemonių įdiegimui visose Bendrijos politikose, pasirodo esąs nepakankamas;

1.35 **įsitikinęs**, kad atokiausiems regionams vis dar reikia Europos Sąjungos paramos, kitų regionų atžvilgiu stiprinant jų konkurencingumą ir tęsiant konvergencijos procesą ekonominio vystymosi ir lygių galimybių visiems piliečiams srityse;

1.36 baigiant **išreiškia** savo paramą Europos Vadovų Tarybai, kad prioritetinis uždavinys analizuojant komunikatą dėl atokiausių regionų strategijos, yra greitai pasistūmėti į priekį.

2. Regionų komiteto rekomendacijos

REGIONŲ KOMITETAS

2.1 Europos Komisijai **siūlo** peržiūrėti pasiūlymą dėl veiksmų atokiausiems regionams pagal sanglaudos politiką, siekiant į būsimą konvergencijos tikslą įtraukti visus šiuos regionus, nesvarbu, koks jų BVP – tai būtų pats tinkamiausias sprendimas, norint atsižvelgti į struktūrines regionų problemas ir išlaikyti veiksmų vienovę;

2.2 aktyviai **ragina** Komisiją, norint patenkinti realius visų atokiausių regionų, įskaitant ir tuos, kurių BVP neviršija 75 % Bendrijos vidurkio, poreikius, ir siekiant užsibrėžtų tikslų, priskirti reikiamas ir pakankamas finansines priemones dviems numatytiems specialiems instrumentams – papildomų išlaidų kompensavimo programai ir „Grand voisinage“ veiksmų planui;

2.3 **primena**, kad atokiausiems regionams, įskaitant ir tuos, kurie galėtų nebepatekti į konvergencijos tikslo apimtį, ir toliau dėl jų atokumo reikia investicijų, ypač infrastruktūrai; šiuo klausimu **ragina** Komisijos prisiimti išipareigojimą leisti, kad investicijos, kuriomis siekiama panaikinti su atokiausių regionų trūkumus, būtų priskirtos šiai specialiai programai;

2.4 Europos Komisijos **prašo** kiek įmanoma skubiau pradėti darbus, kurių tikslas yra parengti atokiausiems regionams skirtų veiksmų plano „Grand voisinage“ turinį, turint galvoje efektyvų ir nuoseklų koordinavimą su kitais išorės politikos bei bendradarbiavimo ES vystymosi srityje instrumentais ir prekybos bei muitinių politika, taip pat pateikti aiškius pasiūlymus, siekiant šias nuostatas koordinuoti su nauja kaimynystės iniciatyva;

2.5 **pabrėžia** būtinybę užtikrinti atokiausių regionų įtraukimą į naujojo Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo tarpvalstybinio bendradarbiavimo skyrių, tai vertinant kaip būtiną sąlygą glaudžios geografinės integracijos tikslui įgyvendinti;

2.6 Komisijai **siūlo** pagal naujas regioninės paramos gaires peržiūrėti savo pasiūlymus, kad būtų įtrauktos Sutarties dėl Konstitucijos Europai projekto nuostatos ir išsaugotas dabar-

tinės paramos lygis bei galimybė suteikti veiklai paramą, kuri nebūtų nei laikina, nei mažėtų; taip pat Komisiją **ragina** išsaugoti ir sustiprinti specialias atokiausiems regionams skirtas priemones valstybės paramos žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriams;

2.7 aktyviai **ragina** Europos Komisiją ir toliau užtikrinti skirtingus mokesčių režimus, kurie yra skirti atokiausiems regionams kaip jų ekonominei plėtrai būtinus instrumentus;

2.8 aktyviai **ragina** Europos Komisiją, vykdant partnerystę, kuri bus komunikato dėl atokiausių regionų įgyvendinimo priemonė, pilnai atlikti Sevilijos Europos Vadovų Tarybos suteiktą įgaliojimą, parengiant tikrą horizontalią strategiją, leidžiančią visas Bendrijos politikos kryptis pritaikyti šių regionų specifinėms sąlygoms ir įvairiems sanglaudos politikos sektoriams pasiūlyti specialias priemones;

2.9 ypač **rekomenduoja** išlaikyti ir sustiprinti specialias priemones, kurios yra skirtos tradicinės gamybos šakoms, taip pat pastangas, kuriomis siekiama gamybos įvairinimo ir žemės ūkio sektoriaus modernizavimo, taip siekiant prisidėti prie atokiausių regionų ekonominio augimo bei konvergencijos;

2.10 Komisijai **siūlo** patikslinti savo pasiūlymą dėl POSEI programos pritaikymo ir jos prašo siūlyti nuolatinius instrumentus, kuriems būtų paskirtas biudžetas, atitinkantis šiose programose apibrėžtą vystymosi tikslą;

2.11 aktyviai **ragina** Europos Komisiją remiantis bendroju bananų rinkos organizavimu nustatyti pakankamai didelius muitų mokesčius, kad būtų apsaugota Bendrijos produkcija, taip pat, jei reikia, pasiūlyti kompensavimo priemones gamintojams;

2.12 Prašo Europos Komisijos, atsižvelgiant į bendrąjį cukraus rinkos organizavimą, remti cukraus sektoriaus plėtrą atokiausiuose regionuose;

2.13 aktyviai **ragina** Europos Komisiją atsižvelgti į specifinius atokiausių regionų poreikius kaimo vystymo politikos srityje, skiriant jiems pakankamai lėšų ir visiems šiems regionams būsimajame Kaimo plėtros fonde nustatyti tuos bendrojo finansavimo dydžius, kurie yra taikomi patiems neturtingiausiems regionams;

2.14 **prašo** Europos Komisijos paskatinti kiekvienoje iš geografinių teritorijų, kuriose yra atokiausi regionai, pradėti rengti veiksmų planus, įtraukiant į šį darbą tuos regionus, valstybes nares, kurioms jie priklauso ir kaimynines trečiąsias šalis, siekiant atokiausių regionus integruoti į geografines teritorijas, kurioms jie priklauso;

2.15 **ragina** Europos Komisiją priimti naujas priemones, kurios didintų vietos žemės ūkio produkcijos konkurencingumą – produkcijos, kuri turi konkuruoti tose pačiose rinkose, kaip ir panašūs produktai, pagaminti kitose asociacijos sutartis su ES pasirašiusiose šalyse, pavyzdžiui, Maroke, šalyse, kurios derasi su ES, tokiose kaip MERCOSUR, arba šalyse, kurios naudojasi lengvatiniu režimu, pavyzdžiui, AKR valstybėse;

2.16 aktyviai **ragina** Europos Komisiją praktikoje įgyvendinti VI mokslinių tyrimų ir technologijų vystymo pagrindų programos 14 preambulę, kurioje yra pripažįstama būtinybė palengvinti atokiausių regionų dalyvavimą Bendrijos mokslinių tyrimų ir vystymo veiksmuose per atitinkamus mechanizmus, pritaikytus šiuose regionuose dominuojančioms ypatingoms aplinkybėms, ir į tai atsižvelgti būsimoje pamatinėje programoje;

2.17 Europos Komisijos **prašo** atokiausius regionus laikyti prioritetiniais regionais, kai kalbama apie veiksmų įgyvendinimą žinių visuomenės ir technologinių naujovių srityse. Šios sritys iš tiesų yra prioritetinės minimiems regionams, nes jos gali padėti išspręsti tam tikras problemas, susijusias su regionų atokumu;

2.18 **pritaria** Europos Komisijos nuomonei, kad transportas yra svarbi sritis, norint užtikrinti atokiausių regionų prieigą prie vidaus rinkos, ir **rekomenduoja** parengti tinkamas procedūras efektyviam atokiausių regionų integravimui visais bendros transporto politikos aspektais;

2.19 ypač **reikalauja** Komisijos nedelsiant efektyviai į trans-europinius transporto bei energetikos tinklus įtraukti atokiausių regionų projektus, taip jiems suteikiant prioritetinį statusą;

2.20 **pabrėžia**, kad aplinka yra ypatingai svarbi atokiausiems regionams, ir Europos Komisiją **ragina** kaip įmanoma greičiau patvirtinti tinkamas priemones darniam vystymuisi užtikrinti, ypač tais aspektais, kurie susiję su, pavyzdžiui, bioįvairove, Natura 2000 ar atliekų valdymu;

2.21 Europos Komisijos **prašo** atsižvelgti į bendrus šių regionų ir jų valstybių prašymus bei sustiprinti atitinkamas Bendrijos politikos sritis;

2.22 **primena** būtinybę apibrėžti instrumentus, sukurtus siekiant užtikrinti Bendrijos naujų įstatyminių aktų įtakos atokiausiems regionams nuolatinį vertinimą, kad ne tik nebūtų trukdoma ekonominės veiklos augimui regionuose, bet jų skatinimas būtų realus ir ilgalaikis;

2.23 **primena**, kad, siekiant įgyvendinti strateginius tikslus, būtina užtikrinti efektyvų koordinavimą, ypač Komisijoje per įvairių paslaugų grupę, kurios nuotolinės priemonės turės būti sustiprintos;

2.24 **pabrėžia** būtinybę įdiegti, per Bendrijos ir regionų institucijas, Europos viešajai nuomonei skirtą komunikacijos strategiją apie atokiausių regionų problemas ir Europos dimensiją;

2.25 **ragina** atokiausius regionus tęsti bendradarbiavimą visose įmanomose srityse, o Komisiją – juos paremti šiame kelyje, kad pastarieji galėtų išspręsti dvigubą – vystymosi Europos Sąjungos viduje ir globalizacijos – uždavinį.

2004 m. lapkričio 18 d., Briuselis

Regionų komiteto
pirmininkas
Peter STRAUB